

Skiftende Dragtmøder.

Ellen Andersen: Som man klædte sig. P. Haase & Søn, 1939.

Mens Margrethe Hald behandler et enkelt Omraade indenfor danske Textiler, væsentlig samlet om een Teknik, Kipperen, viser Fru Ellen Andersens populære og fornøjelige Gennemgang af de skiftende Moder den anden Side af Musæets Opgave overfor Almenheden: Overblikket. Tilsammen viser de to Bøger, hvor vidtspændende et Felt, Arbejdet med danske Textiler er, og hvor forskelligartet en Behandling der kræves. Fru E. Andersen, som har ordnet Folkemusæets fortrinlige Dragtsamling, har haft den gode Ide at lade disse Dragter blive levende ved at vise dem som en historisk Mannequinopvisning, der vandt stort Bifald. Dragterne blev ved denne Lejlighed fotograferede, saa vi ser dem her i Bogen paa levende Mennesker og ikke paa døde Stativer. Hvor Dragterne præger! Hvilken Elegance over Rococoen, hvilken sød Borgerlighed over 50ernes Krinolinemadam, og hvad mon den spændende Tournurefrøken drømmer om? Hendes Stilling er fint valgt, saa den fremhæver det glatte Kjoleliv og Slæbets Plissé-Brus.

Dragterne er anbragt i de rette Omgivelser, saa hvert Billede bliver et afstemt Interiør eller Exteriør. Fotografierne er fine og hele Udstyret smukt. En Gavebog for Kendere som for ukyndige — og mon den ikke kunde give de sidste Lyst til at gaa op paa Musæet og se selv!

Margrethe Christiansen.

Gammel Skrift.

Skriftprøver fra Tiden efter Reformationen til Midten af 19. Aarh. Med Tekstlæsninger. Udgivne ved *Holger Hjelholt* af Dansk historisk Fællesforening. H. Hagerups Forlag, 1940.

Til magisterkonferens i historie ved de danske universiteter kræves der bl. a. en vis færdighed i at læse akter og breve, skrevne i Danmark i de forskellige tidsrum. Hvad angaar tiden efter reformationen, har det ikke været helt let at honorere dette krav uden ret indgaaende arkivstudier. En god indførelse i studiet er ganske vist i al korthed givet af dr. Eiler Nystrom i Sv. Dahls »Haandbog i Bibliotekskundskab« (3. udg. 1930), men de her optagne, i øvrigt godt valgte, skriftprøver maatte nødvendigvis være faa og korte. Det af dr. Kr. Kålund for den Arnamagnæanske Kommission udgivne »Palæografisk Atlas« (1903—07) standser